ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៚

លេខ : ០៧ ន.ស.៩៤

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុវរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស

អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

៚

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើនៅថ្ងៃទី២៤.០៩.១៩៩៣។
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១.១១.១៩៩៣ ។
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រី បានយល់ព្រមផង ។

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និងរបបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍ [illegible]

[illegible]

[illegible]

មាត្រា ១ -

យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយអាចចូលនិវត្តន៍បាន លុះតែបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

ក - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររួម ២០ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

ខ - នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររួម ១៥ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

រយៈពេលបំរើការងារ ២០ ឆ្នាំ និង ១៥ ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២ -

យោធិនទាំង ២ ភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលរបបសោធននិវត្តន៍បានត្រូវមានលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

ក - របបសោធននិវត្តន៍អប្បបរមា

១ - យោធិនដែលបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះ ឬ

២ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររួមត្រូវបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ ឬ

៣ _ ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១២ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៩ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខ័ណ្ឌអាយុត្រូវបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ តែពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌរយៈពេលបំរើការងាររួមទេ ឬ

៤ _ ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររួមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ឬ

៥ _ ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារផ្សេងៗ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន ២០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររួមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ។

ខ - របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា :

១ _ បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ២០ ឆ្នាំ ។ នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ឬ

២ _ បុរសត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។ នារីត្រូវមានអាយុ ៤៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ចំនួន ១០ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ

៣ _ ឧត្តមសេនីយ៍ ឬវីរជន ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដែលបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងនៅចំណុច "ក" ក្នុងមាត្រា ២ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឬ

៤ _ ចំពោះយោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារជាប់រហូតដល់ចូលនិវត្តន៍ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍អតិបរមាដូចមានចែងក្នុងចំណុច "ខ" នៃមាត្រា ២ ។

មាត្រា ៣ _

របៀបគិតរយៈពេលបំរើការងារព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤_

យោធិនទាំងពីរភេទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក មាត្រា ២ នៃច្បាប់នេះ មិនទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍នេះឡើយ តែទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្ដាច់សរុបមួយ ស្មើនឹងបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះមិនត្រូវតិចជាងបៀវត្ស ៦ ខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៥_

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១_ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ។ ប្រាក់នេះត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ឆ្នាំ ២ ភាគរយទៀត រាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោធា ឬ ចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែសរុបមិនត្រូវលើស ៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាឡើយ ។

២_ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាប្រចាំខែស្មើ ៨០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ។

៣_ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាងបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិអប្បបរមារបស់នាយទាហានឡើយ ។

៤_ យោធិនដែលបានចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧០ ឬវីរជនត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ២០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

៥_ យោធិនដែលចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

៦_ យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ៦_

របបបន្ថែមផ្សេងៗសម្រាប់ចូលនិវត្តន៍ ៖

១_ ត្រូវទទួលប្រាក់បន្ថែមមួយលើកស្មើ ៨ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២_ អាចសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកពី ៦ ដល់ ១២ ខែ គិតតាមឋានន្តរស័ក្តិ និងករណីចាំបាច់របស់យោធិនម្នាក់ៗមុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

៣_ ក្រោយពីចូលនិវត្តន៍ហើយ បើមានជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ ឬស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចមន្ត្រី រាជការស៊ីវិលចូលនិវត្តន៍ដទៃទៀត ។

មាត្រា ៧ _

យោធិនទាំង ២ ភេទចូលនិវត្តន៍ ឬបាត់បង់សមត្ថភាពការងារមានសិទ្ធិស្នើរកការាក់ឯកសណ្ឋានរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទក្នុងពិធីបុណ្យជាតិផ្សេងៗ ។ ប្រាក់ចំណាយឯកសណ្ឋាននេះជាបន្ទុករបស់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៨ _

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌចូលនិវត្តន៍ អាចបន្តការងារ ១ឆ្នាំម្តងៗដោយមានការស្នើសុំពីសាមីខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផង ។

រយៈពេលសុំបន្តការងារមិនអាចលើសពី ៥ ឆ្នាំឡើយ ។

ជំពូកទី ២

របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ៩ _

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

ក_ ដោយសារជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ចាស់ជរា គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗតែមិនបាត់បង់សរីរាង្គណាមួយ ហើយមិនគ្រប់លក្ខណៈជាយោធិនពិការអាចទទួលរបបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបាន លុះត្រាតែបានបំរើការងាររដ្ឋរួមយ៉ាងតិច ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ និង ១០ ឆ្នាំ ខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។

ខ_ ដោយសារបំពេញភារកិច្ចឬធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដោយពុំគិតពីអាយុ និងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួមឡើយ ហើយត្រូវបានកំរិតការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជា ៣ ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម ៖

- ថ្នាក់ទី ១ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ២ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ៣ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ ។

មាត្រា ១០ -

លក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែងនៃការចាត់បង់សមត្ថភាពការងារសម្រាប់ថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១ -

យោធិនទាំងពីរភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ រដ្ឋមិនផ្តល់របបសោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។ ករណីនេះ រដ្ឋត្រូវ[illegible] ស្មើបៀវត្សរបស់ខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ប៉ុន្តែទឹកប្រាក់នេះ មិនត្រូវតិចជាងបៀវត្ស ៦ ខែរបស់សាមីខ្លួន ឡើយ ។

មាត្រា ១២ -

ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ចែកចេញជាពីរផ្នែកដូចខាងក្រោម ៖

ក_ ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិចុងក្រោយត្រូវបានផ្តល់ចំពោះ ៖

១_ យោធិនដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច " ក " ក្នុង មាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២_ យោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារអប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ ឆ្នាំ ១,៥ ភាគរយទៀតរាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោធា ឬចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែប្រាក់សរុបមិនត្រូវលើស ៦០ ភាគរយ នៃប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។

ខ_ ប្រាក់សោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

_ យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ទទួលបាន ១០០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

_ យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ២ ទទួលបាន [illegible] ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

_ យោធិនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ៣ ទទួលបាន ៦០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាង ៩០ ភាគរយនៃប្រាក់បៀវត្សរ៍បន្ទាន់សក្តិអប្បបរមារបស់ឋានៈទាហានឡើយ ។

យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពត្រូវបានអត្ថបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សបន្ទាន់សក្តិថែមទៀត ។

យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែបន្ថែមសម្រាប់អ្នកជំនួយកិច្ចការក្នុងផ្ទះស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្សរ៍អប្បបរមា និងប្រាក់បំណាច់របស់យុទ្ធជនម្នាក់ ។

ចំពោះវីរជននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលអត្រាបន្ថែម ១០ ភាគរយ នៃបៀវត្សបន្ទាន់សក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ១៣_

របបបន្ថែមផ្សេងៗចំពោះយោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ៖

១_ ត្រូវបានទទួលប្រាក់បន្ថែម ១ លើកស្មើនឹង ៦ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២_ បើគ្មានទីបង្អែក រដ្ឋទទួលបន្ទុកយកទៅស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ។ ក្នុងករណីនេះ សាមីខ្លួនទទួលប្រាក់បន្ថែមខាងលើតែ ៥០ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ។

៣_ ពេលមានជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ ឬស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចយោធិនចូលនិវត្តន៍ដែរ ។

មាត្រា ១៤_

ប្រាក់ធានារ៉ាប់រងសម្រាប់គ្រួសារ ក្រោយមរណភាពរបស់និវត្តជន និងអ្នកបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររដ្ឋធានាដោះស្រាយតែម្តងគត់ស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់របស់សាមីជន គុណនឹង ១២ ខែ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីអន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់យោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទបានមកពីប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋរៀងរាល់ខែស្មើនឹង ៦ ភាគរយ នៃបៀវត្សបន្ទាន់សក្តិរបស់យោធិនម្នាក់ ៗ ។

ជំពូកទី ៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦ -

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបញ្ជា

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

នរោត្តម រណឫទ្ធិ ហ៊ុន សែន

បានបង្គំទូលថ្វាយជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ទៀ បាញ់ ទា ចំរ៉ាត់